

25 éves az Egyházi Könyvtárak Egyesülése

*In necessariis unitas,
in dubiis libertas,
in omnibus autem charitas.*

A szükséges dolgokban legyen egység,
a kétesekben szabadság,
mindenben pedig szeretet.

(Szent Ágoston)

2019. március 5-én közel száz aktív és egykori egyházi és nem egyházi könyvtáros munkatárs találkozott a PPKE JÁK (Pázmány Péter Katolikus Egyetem) Dísztermében, hogy megünnepelje az Egyházi Könyvtárak Egyesülése (EKE) 25. születésnapját.

Meghívást kaptak az egyházi könyvtáros munkatársak, a már nyugdíjas kollégák, a könyvtáros szakma jeles képviselői, a társ szakmai szervezetek vezetői, a minisztérium mostani és egykori munkatársai, mindenki, aki részt vett az Egyesülés munkájában, tevékenységében az elmúlt negyedszázadban. Ásványi Ilona az egyesület elnöke, köszöntőjében elmondta: örömteli, hogy érzékelhetően, tapasztalhatóan mindenki jól érzi magát az egyesülés körében, aki kapcsolatba kerül a szervezettel, szívesen vesznek részt rendezvényeiken.

A gyülekező közösséget egy régi fotókból összeállított vetítés fogadta. Az ünneplők megilletődve nézegették egykori önmagukat, és azoknak a képeit, akik már hazaértek az Égi hazába.

Az örömteli összejövétel a Monarchia Vonósnégyes muzsikájával kezdődött, majd Köntös László lelkész, a Dunántúli Református Egyházkerület Gyűjteményei igazgatója mondott imát.

Utána köszöntők következtek. Először Ásványi Ilona az Egyházi Könyvtárak Egyesülése elnöke köszöntötte az egybegyűlteket és a 25 éves egyesületet. Az ünnepség mottójául választott Szent Ágostonnak tulajdonított idézettel kapcsolatban (A szükséges dolgokban legyen egység, a kétesek-

ben szabadság, mindenben pedig szeretet) elmondta: „Az egyesületi munkában mindig azt kerestük, ami összeköt és nem azt, ami szétválaszt. Tiszteletben tartottuk a vallásgyakorlati és meggyőződésbeli különbségeket. A keresztény hagyományon alapulva mindannyiunkra érvényes volt a jézusi parancs: Arról ismerje meg mindenki, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.” (Jn 13, 35) Hálaadó szavakkal így folytatta: „Egy születésnap alkalmas arra, hogy visszatekintsünk a múltba, számba vegyük a jeleket, és elmerengjünk a jövőn: a számvetés és a hála ideje.” Majd köszönetet mondott: „Hálás köszönet elsőként a Teremtőnek, hiszen, ahogy a zsoltáros mondja: Ha az Úr nem épít, hasztalan fáradoznak az építők (Zsolt 127, 1). Hálás köszönet az Alkotónak, az életadó Szentléleknek, aki spiritus rectorunk. Hálás köszönet Istennek, akik gondviselő szeretettel vezettek bennünket, és amikor embervoltunkból adódóan környezetünkkel vagy egymás között nehézségeink adódtak, a béke útjára igazította lépteinket (vö.: Lk 1, 79b). Hálás köszönet az alapítóknak... Köszönet minden egykori egyházi könyvtáros munkatársnak, minden tisztséget viselőnek és a tagkönyvtárak minden munkatársának is. Köszönet a könyvtáros szakma képviselőinek, akik munkatársainkká váltak és barátainkká lettek az idők folyamán. Köszönet a politikai-szakmai döntéshozóknak, akik elfogadóan, egyenrangúan, segítően viszonyultak hozzánk. Egyesületünk ünnepén és mindig, Isten éltesse, segítsen, vezessen – valamennyiünket!”

Az elnök asszony után Sörény Edina, az EMMI Könyvtári és Levéltári Főosztály vezetője szólt az egyházi könyvtárak fontosságáról, jelentőségéről, méltatva az egyházi könyvtárosok törekvéseit. Őt követte Barátné Hajdu Ágnes az MKE elnöke, aki az MKE és az EKE közös projektjeiről beszélt, és személyes élményeket is felidézett a 2015-ös, sárospataki EKE-konferenciáról. Végül Ramháb Mária az IKSZ elnöke szólt elismeréssel az EKE tevékenységéről és az egyesületi munka jelentőségéről.

Ezután ismét muzsika következett.

Az ünnepi összejövetelen három előadás hangzott el. *Szelestei Nagy László* a kezdetekről szólt, arról, hogyan vetődött fel az egyesülés alapításának gondolata. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem professzor emeritusa az Országos Széchényi Könyvtár egykori munkatársaként az egyházi gyűjtemények felelőseként tevékenykedett, személyes kapcsolata volt a különböző felekezetű könyvtár-vezetőkkel. Ezáltal sikerült bevonni az egyházi könyvtárakat olyan országos projektekbe, mint a védett dokumentumok nyilvántartása, az egyházi könyvtárak kéziratkatalógusai kötetek megjelentetése. Elmondta, hogy a rendszerváltozás után nagyobb lehetőség nyílt az egyházi könyvtárak szakmai összefogására, realitássá vált az érdekvégséletük megvalósítása, a finanszírozás rendezése. Egykori tanárát, *Bánhegyi Miksa* bencés atyát, a Pannonhalmi Főapátsági Könyvtár igazgatóját megnyerve az ügynek 1994-ben megalakult az Egyházi Könyvtárak Egyesülete, a magyar egyházi-felekezeti könyvtárak ökumenikus szellemiségű-lelkiségű szakmai szervezete. Miksa atya két cikluson át volt az egyesület elnöke, a pannonhalmi könyvtár pedig – Magyarország legrégebbi könyvtára lévén – az EKE szellemi központja, a mai napig. Szelestei Nagy László volt az Egyházi Könyvtárak Egyesülete első titkára.

Második előadóként *Ásványi Ilona* az EKE elnöke idézte fel az egyesület elmúlt 25 évét. Elmondta, hogy 1994 őszén 32 könyvtár kapott meghívót az alakuló ülésre, ebből 21 könyvtár képviseltette magát, és további 8 gyűjtemény jelezte készséges részvételét a közös munkában. 2000-ben már 54 tagja volt a szervezetnek, 2002-től határon túli magyar könyvtárak is. Napjainkban 61 tagot számlálnak; a Pázmány egyetem három kari könyvtára egy szavazattal bír, ugyancsak egy-egy képviselője van a több könyvtárral is rendelkező ferences és karmelita rendnek. Az egyesület tagjai könyvtárak, egy-egy szavazati joggal bírnak, de a szervezet munkájában és összejövetelén minden egyházi könyvtári munkatárs részt vehet.

Az elnök felidézte, hogy az Egyházi Könyvtárak Egyesülete alapítói a történelmi felekezetek és egyházak gyűjteményei voltak, később csatlakoztak az 1950 után bezárkózott szemináriumi, illetve a rendszerváltás után újonnan létrejött egyházi felsőoktatási könyvtárak és a református, muzeális anyaggal is bíró középiskolai könyvtárak. 2012-től magánszemélyek – a könyvtáros szakma jeles képviselői, főként régikönyvesek, másrészt a

nyugdíjas egyházi könyvtáros kollégák – is tagjai lehettek az egyesületnek mint tiszteletbeli és pártoló tagok. Ennek a célja egyrészt az a tiszteletre méltó törekvés volt, hogy ne engedjék el azok kezét, akik kikerültek az aktív munkából, valamint, hogy élő kapcsolatuk legyen a szakma jeles, nem egyházi képviselőivel.

Az elnök arról is szólt, hogy az egyesület felekezetre való tekintet nélkül összefogta azokat a könyvtárakat, melyek – a környező, volt szocialista országokhoz képest egyedülállóan Magyarországon – egyházi fenntartók irányítása alatt maradtak. Az ökumenikus törekvés a könyvtáros egyesületben, abban is megmutatkozott, a kezdetektől, hogy az egyesület ügyeit intéző elnökséget három évenként váltakozva adják a katolikus és a protestáns felekezetek. A tíztágú elnökségben öt katolikus, három református, egy evangélikus és egy az egyéb felekezeteket képviselő munkatárs dolgozik. A tizedik tagot kezdetben is az egyéb felekezetek (izraelita, unitárius, szerb-ortodox), később az egyházi könyvtárak között sajátos szerepet betöltő „egyházi iskolai-oktatási” (egyetemi, főiskolai, középiskolai) könyvtárak adták, majd 2007-től ismét az egyéb felekezetek.

Majd arról szólt a szervezet vezetője, hogy az Egyházi Könyvtárak Egyesülete az 1990-es évek közepétől vállalta az egyházi – felekezeti könyvtárak érdekvégséletét az állami döntéshozók és az egyházi fenntartók felé. Lépéseket tett az átláthatóbb és hatékonyabb finanszírozás érdekében, részt vett a jogszabályi környezet rendezésére irányuló tevékenységben, például a könyvtárak számára nagyon fontos 1997. évi CXL. törvény kidolgozásában. A szakmaiság szorgalmazásával és élénkítésével az alvó egyházi könyvtárakat az egyesület visszasegítette az élő könyvtári rendszerbe. Fontos lépés volt a kutatószolgálat élénkítése szempontjából, hogy az egyháziak közül egyre többen vállalták a nyilvánosságot, kérték felvételüket a nyilvános könyvtárak jegyzékébe. Ezzel pályázati lehetőségek nyíltak meg előttük. Egyre több könyvtárban alkalmaztak szakképzett, fiatal könyvtárosokat a fenntartók. Az Egyházi Könyvtárak Egyesülete révén az egyházi könyvtárak is részt vettek nemzetközi és országos projektekben. Így a nyilvános és nem nyilvános könyvtárak működésére vonatkozó szakmai koncepció, a magyar könyvtárosság etikai kódexe és a könyvtáros életpálya-modellre vonatkozó javaslat kidolgozásában. Az egyesület segített a nemzeti kulturális vagyon digitalizálásával kapcsolatos és a muzeális könyvtári dokumentumok nyilvántartására (MKDNY)

irányuló felmérésben, a MOKKA és még inkább a MOKKA-R feltöltésében, az MTMT kidolgozásában. Képviselte az egyházi könyvtárak érdekeit különböző *pályázati és egyéb támogatások* elnyerésében és elosztásában. *Szakmai dokumentumok* előkészítésével és *jogszabálytervezetek véleményezésével* az egész magyar könyvtárügyet szolgálta. Az egyesület szorgalmazta az egyházi könyvtárosok bekapcsolódását a kulturális szakemberek szervezett *továbbképzésébe*. Ösztönözte az egyházi könyvtárosokat és könyvtárakat a különböző évenként megrendezett *országos könyvtári rendezvényeken való részvételre* (Networkshop, Internet Fiesta, Országos Könyvtári Napok stb.).

A szakmai egyeztetéseken, kerekasztalokon, bizottságokban, kuratóriumokban és projektekben más könyvtáros szakmai szervezetek mellett az Egyesülés képviselői is jelen voltak és vannak, így a *Könyvtári Szakértői Bizottságban*, az *EISZ Programtanácsban*, az *MKE Tudományos Szakkönyvtári Szekciójában*, a *szakfelügyeleti munkában*, a nyilvános könyvtári ellátásra vonatkozó *szakértői vizsgálatok* megszervezésében és lefolytatásában, a *Minősített Könyvtár cím-díj pályázatok értékelésében*, a *Szinnyei-díj kuratóriumában*, a *Könyvtár, ami összeköt* programban. Külföldi kapcsolataikat tekintve az egyesület tagja a teológiai könyvtárak egyesülései nemzetközi tanácsának, a BETH-nek (Bibliothèques Européennes de Theologie) és több tagkönyvtár tagja az Európai Kutatókönyvtárak Konzorciumának, a CERL-nek (Consortium of European Research Libraries).

Az elnök megerősítette, hogy ezekben a szervezetekben, bizottságokban, szakmai közösségekben folyamatosan munkálkodnak, hiszen az egyházakat ugyanazok a kérdések foglalkoztatják, mint a könyvtáros szakmát. Nevezetesen: mivel az országos könyvtári stratégia a különböző könyvtár-csoportok stratégiájából áll majd össze, ezért minél előbb el kell készíteniük az *egyházi könyvtárak stratégiáját*. A nemzeti kulturális vagyon *digitalizálására* irányuló törekvésekben a muzeális és sajátos, helyismereti gyűjteményre emlékeztető különgyűjteményeik miatt – Benedictina, Jesuitica, Piaristikum, Cisterciensia stb. – az egyházi könyvtárak megkerülhetetlenek. Közös érdekünk a MOKKA és a MOKKA-R *felélesztése*, az *ODR működtetése*, fontos a *CERL-ban való részvételünk élénkítése*. A könyvtári jogszabályok rájuk is érvényesek, ezért megtisztelő és felelősségteljes feladatuk *jogszabálytervezetek véleményezése*. Bár az egyházi könyvtárosok nem közalkalmazottak, de a bértábla számukra is irányadó, ezért nem

közömbös a *bérezés kérdése*. Ami a humánerőforrást illeti, mindig is problémákkal küzdöttek, egy maroknyian vannak, ezért fontos számunkra is az *előmeneteli rendszer* alakulása és a szakszerűség biztosítása érdekében a *képzés és továbbképzés* milyensége, színvonala. Önmaguk miatt, és amiatt is, hogy a kutatók és a szakma hogyan vélekedik róluk, fontos a *minőségbiztosítási* szempontok érvényesítése munkájukban. Gondjaik, helyzetük tehát a nem egyházi könyvtárosokhoz és könyvtárakhoz hasonló: a finanszírozás rapszodikus, a bérek rendezésre szorulnak, a humánerőforrás elégtelen, az utánpótlás bizonytalan, a telekommunikációs, informatikai infrastruktúra nem a legújabb, sokféle, korábban nem könyvtári feladatot is el kell látniuk: kiadványszerkesztés, kiállítás, rendezvények.

Ásványi Ilona elnök előadását a következő gondolatokkal folytatta: „Az egyházi könyvtárak egy sajátos, önálló csoportot alkotnak a magyar könyvtári rendszerben, hálózatban, ugyanakkor – éppen az Egyházi Könyvtárak Egyesülése munkálkodása nyomán – szépen bele is illeszkednek a szakmai közösségbe. Fejlődésükben és fejlesztésükben az 1990-es évektől a települési, közművelődési könyvtárak lettek a minta, mert ez utóbbi könyvtárak vannak többségben a könyvtári rendszerben, így minden változás, ezekben a könyvtárakban történik először. Bár az egyházi könyvtárak bizonyos közgyűjteményi feladatokat is ellátnak, gyűjteményüket, szolgáltatásaikat, könyvtárhasználóikat tekintve muzeális anyaggal bíró történeti és modern teológiai szakkönyvtárak inkább, mint települési könyvtárak. Az elmúlt néhány évben nyílt meg a lehetőség arra, hogy az egyháziak szakkönyvtári identitásukat erősítsék. Öröm, hogy a nem egyházi szakkönyvtárak és a nem egyházi felsőoktatási könyvtárak maguk közé tartozónak érzik az egyházakat, és partnerként tekintenek rájuk. Ahogy az 1990-es években az Egyházi Könyvtárak Egyesülése vállalta – szorgalmazta a köz-feladatokkal kapcsolatos teendőket egyesületi szinten, úgy igyekszik napjainkban élére állni a szakkönyvtári jelleg erősítésére irányuló törekvéseknek.”

Az egyesületi élet, az egyesületi tevékenység tudományos konferenciák, szakmai napok, továbbképzések, kirándulások szervezése formájában valósul meg. Sajátos szakmai tapasztalatcserére adnak lehetőséget a nem egyházi könyvtárosok körében is nagyon népszerű *szomszédolások*, különböző egyházi és nem egyházi könyvtárakban.

A szakmai programok a régi és új, a megújulás és hagyomány, a változunk és maradunk, a megújulunk és megmaradunk, a tradíció és innováció kettősségében szerveződnek. Az elmúlt 25 évben a következő témákat járták körül: Az egyházi könyvtárak szerepe és feladata az információs társadalomban. A kulturális örökség védelme, állományvédelem. Az antikváriumok világa. Pályázatok. Modernizálás műemléki környezetben, könyvtár-technológia. Információs kommunikációs technológia, digitalizálás. Műhelymunka egyházi könyvtárakban: speciális gyűjtemények feltárása és szolgáltatása, kiadványok, kiállítás- és rendezvényszervezés, vallási és kulturális turizmus. Minőségbiztosítás, szolgáltatásmenedzsment, marketing, arculat. Szervezeti kultúra, szakmai önismeret. Az egyházi könyvtárosok és könyvtár identitásváltozásai. Finanszírozás-gazdálkodás. Könyvtári jogszabályi környezet. Adatvédelem. Mindarra figyelmet fordítottak, amivel a rendszerváltozás után napjainkig a könyvtáros szakma törődött és foglalkozik.

Az elnök asszony előadását a következő szavakkal zárta: „Az Egyházi Könyvtárak Egyesülésének legfontosabb feladata és célja az elmúlt 25 évben az volt, és napjainkban is az, hogy az egyházi könyvtárak érdekeit képviselje az állami döntéshozók és a könyvtáros szakmai intézmények és szervezetek felé. Alapításától kezdve jó kapcsolatra törekedett a kulturális minisztériummal és az egyházi ügyekért felelős állami intézményekkel, a könyvtáros és egyéb szakmai társszervezetekkel, intézményekkel. Az egyesület mindenkor vezetője tudatosan felmérve a magyar könyvtárügy alakulását és az egyházi könyvtárak helyzetét és szerepét, helyet és szót kért e könyvtár-csoport számára. Tevékenységével, munkájával részt vett a magyar könyvtárügy alakulásában. Szorgalmazta a szakmai koncepció kialakítását, a tudományosságot, a stratégiai gondolkodást, szakképzett, jól felkészült, innovatív könyvtárosok foglalkoztatását, korszerű információs technika bevezetését és működtetését az egyházi könyvtárakban, más könyvtár-csoportokhoz hasonlóan.” Napjainkra az egyházi könyvtárak „figyelemre, bólintásra becsültek” lettek az állami döntéshozó intézmények és a könyvtáros szakma előtt, de folyamatosan dolgozniuk kell azon, hogy szemléletükben mindig megújuljanak, és lépést tudjanak tartani a 21. századi kihívásokkal és követelményekkel. Ebben nagy szerepe volt és van az Egyházi Könyvtárak Egyesülésének, amely ökumenikusan összefogja, képviseli, szervezi a magyar egyházi és felekezeti könyvtárakat.

A harmadik előadó, Monok István nem tudott személyesen részt venni az összejövetelen, de elküldte előadását, melyet Kurta József a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet Könyvtára vezetője tolmácsol. Az MTA KIK főigazgatója *Megfontolások egy szükséges egyházi könyvtári stratégiához* címmel készítette el előadását.

Az egyházi könyvtárak stratégiája megalkotásához azt az utat javasolta, hogy az *alapítani* (constituere, condere; fundatio), *egybefogni* (coalescere, miscere; integer, incorruptus), *megőrizni* (asservare, condere, servare, preservare), *alkotni* (creare; fecunditas, ingeniositas) kifejezések latin, informatívabb jelentését és tartalmát gondolják végig az egyházi könyvtárak saját gyűjteményük történetére vonatkoztatva.

Az egyes könyvtárak *alapítása* sokféle okból történt. Alapvető feladat, hogy ma, a 21. század első felében, hogy „konfesszionális hovatartozástól függetlenül” át kell gondolni a tulajdonos, a fenntartó feladatait és kötelességeit. Mert az *alapítás* nem egy statikus, soha nem változó szempont a könyvtár feladatainak a számbavételében, hanem történetileg folyamatosan újragondolandó a működés szempontjából. Az *egybefogás* egy nagyon soktényezős szempont. Egyrészt azért mert a 21. század első felének információs technológiai megoldásai sokféle tevékenység eredményének egyben tartását, keresését, kezelését teszik lehetővé, sőt, az információtechnológiai világ az intézmények rendszerszerű átalakítását is biztosítja, sokak szerint pedig szükségessé teszi. Az egyházi könyvtárak kihívásai közt szerepel azonban az az összefogás (egybefogás) is, hogy felelősek azokért a plébániai, parókiális könyvtárakért is, amelyek az egyházi közigazgatási egység területén találhatók, katalógus és másfajta védelem nélkül. A fizikai rendbetétel, a nyilvántartás elkészítése, szükség esetén egy központi gyűjtemény építése olyan feladatok, amelyek alól a szakszemélyzettel bíró egyházi könyvtár nem bújhat ki. Az egybefogás a gyűjtőkörrel is összefügg; ennek kialakítása és következetes képviselete akár a fenntartó változásakor vagy az intézmény funkcióváltásakor is szükséges, hogy a gyűjtemény ne „szemetesedjen”. Ezt „a szempontot a hagyományos értékrendben dolgozó könyvtáros félve őrzi.” – jegyezte meg Monok István. „A megőrzés a nyilvántartásokkal kezdődik” – szögezte le az előadó. „Az egyházi könyvtárak anyagait azonban jelentős mértékben speciális ismeretekkel bíró szakemberek tudják csak leírni” – mondta. „Stratégiailag azért fontos az együttműködés egymással és a könyvtári rendszer más tagjaival, mert a hu-

mánerforrás hiánya a 21. századi könyvtárak legnagyobb gondja. A példány részletes leírása már része a dokumentum védelmének, hiszen azonosíthatóvá teszi, akár büneseti kérdésekben is. A fizikai megőrzés összetettsége ismét olyan terület, amelynek elemei mentén egy új stratégia több fejezete megírható.” Ami az alkotást illeti, a könyvtári munka mindenképpen az, és megfordítva, a könyvtár, az alkotó munka színtere. Itt nem egyszerűen a tudományos kutató munkáról van szó, hanem a könyvtárosi kutatószolgálati munkáról, a gyűjtemény bemutatásáról kiállítások és előadások formájában. Ehhez a könyvtárosnak tisztában kell lennie a gyűjtemény értékeivel, belső arányaival, kíváncsok az adott egyház és fenntartó intézmény szervezetének és történetének ismerete.

„Joggal mondhatná valaki” – vetette fel Monok István –, „hogyan amit mindeddig mondtam, az nem csupán az egyházi könyvtárakra vonatkoznak. Valóban, ezt a könyvtári csoportot én szakkönyvtári körnek látom, egyházivá a tulajdonos, a fenntartó kiléte teszi ezeket, illetve a korlátozottan nyilvános helyzetük (utóbbi szempont egyébként a valóban speciális szakmai intézmények könyvtárai is igaz, mint amilyenek például a Magyar Tudományos Akadémia intézetei, vagy egyes alapítványi fenntartású könyvtárak).”

Ezután a mai magyarországi, illetve a határokon túli magyar egyházi könyvtárak feladatait a következőkben jelölte meg: a gyűjtemények megőrzését és használhatóságát is elősegítő *könyvtárösszevonás, a könyvtárak nyilvántartásainak nyilvánossá tétele*, legyen az az országos és nemzetközi rendszerek része. Az egyháztörténeti kutatások szempontjából helyismereti feladataik is vannak; az *egyházi könyvtárosok legyenek kutatók*, felelős feltárói saját környezetük történetének (egyházmegye, kerület, gyülekezet stb.) a gyűjteményben őrzött források feltárásán keresztül. A *könyvtári modernizációban* fontos szempont, hogy az egyházi könyvtárak a nem egyházi intézményekkel azonos célokat tűzzenek maguk elé.

Az előadó összefoglalóan az egyházi könyvtáraknak, tulajdonosaiknak, fenntartóiknak a nyilvánosságot javasolta, mint védő és disszeminációs eszközt. Az itt élő népek kulturális és tudományos örökségének jelentős szeletét az egyházak őrizték meg, és egy olyan üzenet, hogy „ez azonban közös örökség, nem csupán a miénk, egyházaké” biztosan pozitív visszhangra talál az emberek körében – állapította meg.

Egy köszöntéssel induló és egy hatalmas torta elfogyasztásával záródó – miközben a résztvevők elénekelték az *Éljen soká, éljen soká, éljen soká, számos éven át, Egészségben, békességben, éljen soká, számos éven át* görögkatolikus köszöntőt – ebéd után a program visszaemlékezésekkel folytatódott.

Kövecss Ildikó az Egyházi Könyvtárak Egyesülete titkára az Egyházi Könyvtárak Egyesülete egykori munkatársaira emlékezett, felidézte arcvonásaikat, egy-egy jellemző mozzanatot életükből, majd így fohászkodott: *„Hálát adunk Istennek, hogy együtt munkálkodhattunk velük! Hitünk szerint ezekkel a szavakkal fogadta őket Urunk: Jól van, te hűséges, derék szolga – mondta neki ura. Minthogy a kevéssében hű voltál, sokat bízik rád: menj be urad örömebe! (Mt 25,21)”*

A vetítés alatt az Evangélikus Énekeskönyv 121. éneke szólt angolul: *Ó, maradj velem, az est közelget. Nő a sötétség, ne hagyj engemet! Nincs más segítő, ki fogná kezem, Gyengék gyámola, te maradj velem!* (Abide With Me - King's College Choir, Cambridge

https://www.youtube.com/watch?v=deJDkU6qiGE&list=RDdeJDkU6qiGE&start_radio=1)

Az ünneplő közösség a következő egykori munkatársakra emlékezett: *Antalóczi Lajos* (1947–2000) 1983-tól haláláig az Egri Főegyházmegyei Könyvtár igazgatója, az EKE elnöke 2000-ben. *Szentimrei Mihályné*, született *Oláh Ibolya* (1949–2005) 1999-től a Sárospataki Református Tudományos Gyűjtemények Nagykönyvtárának megbízott igazgatója, 2001-től igazgatója. *Sulyok János Ignác* O.Cist. (1911–2006) 1952-től Székesfehérvárott püspöki levéltáros, 1956-tól püspöki könyvtárosként dolgozott, 1998-tól az Egyházmegyei Gyűjtemény igazgatója. *Bánhegyi Béla Miksa* OSB (1928–2009) 1988-tól haláláig a Pannonhalmi Főapátsági Könyvtár igazgatója, az EKE alapítója, 1994–2000-ig elnöke, 2000 és 2004 között elnökségi tagja. *Cselényi Imre* (1942–2009) 1991–2000 az Országos Széchényi Könyvtár Könyvtártudományi és Módszertani Központ Oktatási Osztályának munkatársa, nyugdíjasként, karmelita harmadrendiként a karmelita könyvtárak képviselője haláláig. *Gyimesi Alajos* (1944–2004) 1992–2004-ig az Egri Főegyházmegyei Könyvtár igazgatóhelyettese. *Hervay Ferenc Levente* O.Cist. (1919–2016) 1959–1960-ban könyvtáros az Egri Főegyházmegyei Könyvtárban, 1963-tól az OSZK Régi Magyarországi Nyomtatványok munkatársa, 1976–1981 tudományos főmunkatárs ugyanott, 1998-tól a Zirci

Apátság Újkönyvtárának vezetője. *Kovács Imre Endre* O. Pream (1926–2014) 1993-tól, a rend újjáalakulásától a Csornai Premontrei Apátságban alperjel, perjel, könyvtáros és levéltáros. *Remete László* (1919–2016) 1949-től a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Budapest Gyűjtemény munkatársa, tudományos munkatársa, 1969-től a FSZEK Központi Könyvtárban az olvasószolgálat vezetője. 1973-tól 1985-ig a Szociológiai Gyűjtemény vezetője. 1986–1998-ig az Országos Rabbiképző Intézet Könyvtárának igazgatója. *Sill Aba Ferenc* OFM (1925–2018) 1985 és 2011 között a Szombathelyi Egyházmegyei Könyvtár és Levéltár igazgatója. *Kredics László* (1932–2018) 1966-tól a veszprémi érsek bízza meg az érseki könyvtár és levéltár anyagának gondozásával. 1977 és 2001 között a Veszprémi Megyei Levéltár szak-levéltárosa. 2002-től 2016-ig a Veszprémi Érseki Könyvtár vezetője.

Ezután visszaemlékezések következtek. *Baranya Péter*, a Piarista Rend Központi Könyvtára vezetője, 2010 és 2013 között az EKE elnöke, *Berecz Ágnes*, a Ráday Könyvtár igazgatója, az EKE el-

nökségi tagja, *Béres-Muszka Ibolya*, a Magyar Unitárius Egyház Dr. Szent-Iványi Sándor Unitárius Gyűjtemény Könyvtára vezetője, az EKE elnökségi tagja, 2013 és 2016 között titkára, *Török Beáta*, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola Könyvtára vezetője, 2004 és 2007 között az EKE titkára és EKE elnökségi tagja és *Mészáros Kornélia*, az Evangélikus Hittudományi Egyetem Könyvtárának vezetője vallottak az Egyházi Könyvtárak Egyesüléséhez fűződő kapcsolatukról, emlékeikről, élményeikről.

Jó hangulatú ünnepség, örömteli találkozás, meghitt emlékezések és személyes beszélgetések után indultak haza az ünneplők.

Az ünnepségen elhangzottakat az Egyesülés nyomtatott formában is tervezi megjelentetni. Információkat, képeket találhatunk az Egyházi Könyvtárak Egyesülése honlapján: www.eke.hu.

Ásványi Ilona
az EKE elnöke